

Ministrų komiteto Rekomendacija Nr. R (86) 1 valstybėms narėms dėl asmens duomenų, naudojamų socialinio draudimo tikslais, apsaugos

MINISTRŲ KOMITETO REKOMENDACIJA NR. R (86) 1 VALSTYBĖMS NARĖMS DĖL ASMENS DUOMENŲ, NAUDOJAMŲ SOCIALINIO DRAUDIMO TIKSLAIS, APSAUGOS

*(priimta Ministrų komiteto 1986 m. sausio 23 d.
392-ame viceministrų lygio susitikime)*

Ministrų komitetas pagal Europos Tarybos statuto 15.b straipsnį,
Atsižvelgdamas į Europos Tarybos tikslą siekti didesnės jos narių vienybės;
Turėdamas omenyje 1981 m. sausio 28 d. Konvencijos dėl asmenų apsaugos automatizuotu duomenų tvarkymo atžvilgiu nuostatas;

Žinodamas apie poreikį saugoti asmenų privatumą dėl padidėjusio duomenų apdorojimo socialinio draudimo srityje naudojimo;

Pažymėdamas, kad socialinio draudimo sistema turi įtakos didelei valstybių narių gyventojų daliai ir kad dėl to socialinio draudimo institucijos disponuoja didele informacijos, kurios dalis yra jautri, apimtimi;

Turėdamas omenyje tai, kad padidėjęs darbo mobilumas iškelia bendradarbiavimo tarp socialinio draudimo institucijų skirtingose valstybėse narėse ir atitinkamo pasikeitimo socialinio draudimo informacija abipus nacionalinių sienų poreikį;

Suprasdamas, kad asmens duomenų naudojimas yra būtinas efektyviam socialinio draudimo sistemos administravimui;

Atsižvelgdamas į tai, kad būtina pabrėžti pusiausvyrą tarp asmens duomenų naudojimo socialinio draudimo sektoriuje iš vienos pusės ir, iš kitos pusės, būtinybę apsaugoti asmenis, ypač automatinu duomenų tvarkymo atveju,

Valstybių narių vyriausybėms rekomenduoja:

- remtis savo vidaus teisėje ir praktikoje, susijusiose su asmens duomenų naudojimu socialinio draudimo tikslais, šios Rekomendacijos priede išdėstytais principais ir gairėmis;
- užtikrinti, kad ši Rekomendacija būtų išplatinta už socialinio draudimo sistemos administravimą atsakingoms institucijoms.

Priedas prie Rekomendacijos Nr.R(86) 1

Principai ir gairės

1. Taikymo sritis ir naudojamos sąvokos

1.1. Šiame priede pateikti principai ir gairės taikomi asmens duomenų naudojimui 1.2. punkte apibrėžtiems socialinio draudimo tikslams tiek viešajame, tiek privačiame sektoriuose, kai asmens duomenys yra tvarkomi automatizuotai.

1.2. Šioje Rekomendacijoje:

- "asmens duomenys" reiškia bet kurią informaciją, susijusią su nustatytos arba nustatomos tapatybės asmeniu. Asmuo neturi būti laikomas "nustatomos tapatybės", jeigu tapatybės nustatymui reikia nepagrįstai daug laiko, kaštų ir pastangų;
- sąvoka "socialinio draudimo tikslai" apima visas užduotis, kurias vykdo socialinio draudimo institucijos šių pašalpų atžvilgiu: ligos ir motinystės pašalpos; invalidumo pašalpos; senatvės pensijos; nukentėjusiųjų pašalpos; pašalpos sužeidimo darbo vietoje ir profesinės ligos atveju; pašalpos mirties atveju; bedarbystės pašalpos; šeimos pašalpos.

1.3. Valstybės narės gali išplėsti šios Rekomendacijos taikymą įtraukiant ir kitas pašalpas, nepriklausomai nuo to, ar jos mokamos iš įnašų ar ne, taip pat šios Rekomendacijos principus taikyti rankiniu būdu tvarkomiems duomenims.

2. Privatumo principo laikymasis

2.1. Renkant, saugant, naudojant, perduodant ir išsaugant asmens duomenis, naudojamus socialinio draudimo tikslais, turėtų būti užtikrintas asmenų privatumo principo laikymasis.

2.2. Kiekvienoje socialinio draudimo institucijoje turėtų būti imtasi atitinkamų kontrolės priemonių, kurios būtų pakankamos duomenų apsaugai garantuoti.

3. Duomenų rinkimas ir saugojimas

3.1. Socialinio draudimo tikslais turėtų būti renkami ir saugomi tik tie asmens duomenys, kurie yra reikalingi suinteresuotoms socialinio draudimo institucijoms jų funkcijų vykdymui.

Jautrūs duomenys turėtų būti renkami ir saugomi tik laikantis vidaus teisės normų reikalavimų. Be to, rinkti asmens duomenis apie rasinę kilmę, politinius įsitikinimus, religinius arba kitus tikėjimus, neturėtų būti leidžiama, jeigu šie duomenys nėra absoliučiai reikalingi konkrečios pašalpos administravimui.

3.2. Kai tik yra įmanoma, asmens duomenis suinteresuotos socialinio draudimo institucijos turėtų gauti iš suinteresuoto asmens.

3.3. Socialinio draudimo institucijos, iškilus poreikiui, gali kreiptis į kitus vidaus teisės normų numatytus šaltinius. Tačiau, jautresius asmens duomenis galima gauti iš kitų šaltinių tik gavus žinomai duotą specialų suinteresuoto asmens sutikimą arba pritaikius kitas vidaus teisės normų numatytas apsaugos priemones.

3.4. Kiekvienos socialinio draudimo institucijos turėtų būti reikalaujama sudaryti saugomų duomenų bei asmenų, kurių duomenys yra saugomi, kategorijų, tikslų, kuriems šie duomenys yra reikalingi, valdžios institucijų, kurioms šie duomenys reguliariai perduodami bei reguliariai perduodamų duomenų kategorijų sąrašą, kuris turėtų būti pakankamai paviešintas.

4. Duomenų naudojimas

4.1. Asmens duomenys, kuriuos socialinio draudimo institucija gavo tam tikros užduoties įvykdymui, gali būti naudojami kitiems socialinio draudimo tikslams pagal šios institucijos kompetenciją.

4.2. Apsikeitimas asmens duomenimis tarp socialinio draudimo institucijų turėtų būti leidžiamas tiek, kiek tai yra būtina jų užduočių įvykdymui.

4.3. Asmens duomenys neturėtų būti perduodami ne socialinio draudimo srityje bei ne socialinio draudimo tikslais, išskyrus tuos atvejais, kai turimas suinteresuoto asmens žinomai duotas sutikimas arba pritaikius kitas vidaus teisės normų nustatytas garantijas.

5. Socialinio draudimo numeriai

5.1. Bendras vieningas socialinio draudimo numeris arba panašios identifikavimo priemonės turėtų būti įdiegiamos bei naudojamos kartu su atitinkamomis vidaus teisės normų nustatytais apsaugos priemonėmis.

6. Suinteresuoto asmens galimybė susipažinti su duomenimis

6.1. Pagal nacionalinės teisės normas dėl medicininių arba mokslinių tyrimų ir statistikos duomenų, asmens teisė gauti ir ištaisyti su juos susijusius duomenis neturėtų būti ribojama, jeigu tai nėra būtina kovojant su apgaulė arba piktnaudžiavimu socialinio draudimo sistema arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugai.

6.2. Būdais ir priemonėmis, kuriomis aukščiau minėta teisė gali būti įgyvendinama, turėtų būti pakankamai viešinama.

7. Duomenų saugumas

7.1. Kiekviena socialinio draudimo institucija turėtų įdiegti pakankamas technines ir organizacines priemones tam, kad užtikrintų asmens duomenų, naudojamų socialinio draudimo tikslais, saugumą ir konfidencialumą.

7.2. Socialinio draudimo institucijos personalas bei visi kiti duomenų tvarkyme dalyvaujantys asmenys turėtų būti nuolat informuojami apie tokias priemones bei būtinybę jų laikytis.

8. Duomenų srautas abipus sienos

8.1. Asmens duomenų perdavimas abipus sienos tarp socialinio draudimo institucijų turėtų būti leidžiamas tiek, kiek tai yra reikalinga šių institucijų užduočių įvykdymui, taikant tarptautinius teisinius instrumentus, susijusius su socialinio draudimo sektoriumi.

8.2. Punktų 4.1, 4.2 ir 4.3 nuostatos yra taikomos asmens duomenims, kurie yra perduodami į kitas šalis. Jei yra būtina, turėtų būti pritaikytos papildomos apsaugos priemonės taip, kad toje valstybėje, į kurią asmens duomenys yra perduodami, būtų garantuojamas suinteresuoto asmens privatumas.

9. Duomenų saugojimas

9.1. Asmens duomenų socialinio draudimo institucija neturėtų laikyti ilgiau, nei yra reikalinga jos užduočių įvykdymui arba suinteresuoto asmens interesų labui.

9.2. Saugojimo terminai turėtų būti nustatyti kiekvienos pašalpos kategorijos atžvilgiu, atsižvelgiant į konkrečias tos pašalpos savybes, duomenų kitų pašalpų pobūdžio nustatymui poreikį ir asmens duomenų, su kuriais tai susiję, jautrumą.

9.3. Tačiau tais atvejais, kai istorinių tyrimų, mokslinių tyrimų arba statistikos labui asmens duomenis, kurie daugiau nėra naudojami socialinio draudimo tikslais, pageidautina išsaugoti, turėtų būti išsaugotas, kiek tai yra įmanoma, duomenų anonimiškumas. Jeigu duomenis būtina saugoti formate, įgalinančiame nustatyti asmens tapatybę, institucijos, kurios turi šiuos duomenis, turėtų imtis atitinkamų saugumo priemonių.